

likor mogoče najbolj starega gnoja vzeti, ki se le plitvo podkoplje, ali pa se frišen gnoj na njivo v jeseni potrosi in v spomladi zopet pograbi.

Dostikrat se navadna čebula dveletnemu obdelovanju podvrže. Jeseni se najdrobnejše, kakor črešnja velike izberejo in spomladi v zemljo posadijo, kakor se to s krompirjevo čebulo dela. Tako se pridela posebno debela in lepa čebula. Da se taka čebula sajenica dobi, se seme prav gosto seje in se potem, ko je listje ovenelo in ožoltnelo, iz zemlje vzamejo in do spomladi hranijo, za sajenje.

Če je pa komu jednoletno obdelovanje ljubše, tako se seme redko in na široko seje, še boljše pa v plitve brazde s prstjo za palec debelo zagrne in potem dobro natlači, kar je sploh pri vsaki setvi čebule potrebno. Setev po vrsti ima to prednost, da se ogon, dokler čebula še raste lahko med vrstami obdeluje, kar se pri setvi na široko manj lahko izpeljati da. Tudi žetev se s tem, da je čebula po vrstah sajena, dosti zljajša.

Pristaviti moramo še, da se debela čebula posebno madejerska prve dni meseca marca v tople grede poseje in potem meseca aprila presadi. —

Semena raznih sort čebul priskrbuje vsak semenski trgovec. Tu v Mariboru g. Berdajs.

Kako se naredi navadni steklarski klej.

Vzemeta se dva dela svinčene belobe in jeden del krede, to se z lanenim oljem dobro premesi, da nastane testo, ktero se potem tako dolgo gnjete in tepe, da popolnoma voljno postane in se raztegniti da tako, da se ne pretrga, in to je navadni steklarski klej.

Sol je pri živinoreji velike vrednosti. Sol namreč pospešuje prebavljanje. Zato je dobro, ako gospodar posebno staro, zaleženo, slabo posušeno krmo soli. Tako se naj boljše v okom pride hudim nasledkom slabe klaje. To se kmalu pokaže v večji živahnosti živali in pa v tem, da veliko rajši jé. Krave mlekarice dajajo več in bolj okusnega mleka. Vendar preveč soliti je škodljivo. Več kakor 12 gramov za konje, 20 pri govedih, 2 pri ovcah in svinjah se na dan ne sme porabiti. Navadno se sol v vodi raztopi, in s solno vodo se potem klaja škropi.

Sejmovi meseca aprila (po koledarčku) 1. aprila pri sv. Barbari v Halozah in v Lembergu; 5. aprila v Mozirji; 16. aprila v Kozjem; 23. apr. v Hočah, na Laškem, pri sv. Jurji v slov. goricah, pri sv. Jurji na Pesnici, pri sv. Jurji pod Rifnikom in v Ptuj. Potem 2. sredo po Velikinoči na Vranskem, v pondeljek po beli nedelji v Vojniku, v Rogatu in pri sv. Lenartu v slov. goricah; 3. pondeljek po Velikinoči v Šmarji; v pondeljek po sv. Jurji v Konjicah in pri sv. Jakobu

na Dolih; 5. soboto po Velikinoči na Hajdini in 1. maja na Ljubnem.

Dopisi.

Iz Mariboru. (Kaznovana drznost — hranilnica — nasipavanje cest.) Nek drzen paglavec se je po mariborskem mostu potepal in cigaro kadil ter se mimogredočim rugal. Zdaj mu pride brezbožna misel v glavo. Spleže na precej veliko iz kamna sekano podobo sv. Janeza Nepomuškega. Hotel mu je cigaro v usta vtaknoti, češ, naj svetnik tudi tobaka pokusi. Vendar hitro kakor da bi z očmi vtrnil, se po podobi spelja in pade veliko sežnjev globoko raz mostnega predzidja na tla. To pa tako nesrečno, da si je noge in roke polomil. Pomnil bo svojo žive dni, da se iz božjih reči ne gre norcev delati. — Takajšna hranilnica ali mestna šparkasa je te dni izdala tiskan račun. Iz njega poizvemo, da se je lani vložilo 1,754.654 fl. 96 kr., izvzelo pa 1,820.341 fl. 57 kr., tedaj se je moralo izplačati 65.686 fl. 61 kr. več, kakor se je vplačalo od vložnikov. Sploh število vložnikov je padlo za 4 leta nazaj. Kajti pred 4 leti njih je bilo blizo ravno toliko, ki so denarje vložili, kakor letos. Vendar je še imela hranilnica 44.661 fl. 78 kr. čistega dobička. Zaloga je tedaj na 255.343 fl. narastla. V 13letih obstanka mariborske hranilnice je se pri njej vložilo blizo 13 milijonov in zopet vzdignilo 10 milijonov goldinarjev. — V soboto 10. aprila od 10—12 ure bo v uradnici mariborskega okrajnega zastopa dražba za navažanje šotra za ptujsko in oreško-meljsko cesto. Na ptujski cesti se potrebuje 130 znanih štiroglatih kupov šotra. Do 15. sept. se ima navoziti. Na drugo cesto pa pride od graškega predmestja do blizo sv. Petra 250 enakih kupov.

Od sv. Petra pod Mariborom. (Zadnja fajfa.) V Ruperčah se je dolgo časa zdržaval berač J. Pavalec. Ni bil samo na telesu revež, temuč tudi na duši. Dolga leta že ni opravljal sv. letniške spovedi. Njegovo pohujšljivo in grdo življenje je primoralo predstojnika beraču zapovedati, da naj zapusti hišo nekega posestnika. Vlačil in potepal se je potem po okolici; 23. sušca pride v Vodole k nekem viničarju proseč, da bi se smel nekoliko ogreti. Bilo mu je dovoljeno. Potem še prosi za kak dar. Pošten viničar mu hoče dati krajcar, pa berač reče, naj mu da raji „eno fajfo tobaka.“ Tudi tota se mu podeli. Zdaj revež odide. Drugi dan ga najdejo ljudje na stezi — mrtvega, ne daleč od omenjene viničarije. Ne ve se gotovo ali je revež zmrazil — noč med 23—24. je bila pri nas silno mrzla — ali ga je zadel mrtvoud. Pri tem človeku se je zopet pokazala stara resnica: „Kako življenje, taka smrt.“ —

Od sv. Tomaža pri Veliki nedelji. Narava nam res nič kaj veselega ne obeta. Vse je drugače kakor je inda navadno ob Veliki noči bilo.

Kamor se človek ogleda, povsod vidi vse suho in segnito zavolj snega, ki že 4 mesence leži. Po njivah in vinogradih je res nekoliko skopnel, po grabah in po sevrih straneh pa še ga je dovolj. Ozimino nam je močno poškodoval. Nekteri tudi pravijo, da je vinska trta pozebla. Delati dozda nismo mogli skoro nič, ker je zemlja zmrznjena. Nekterim tudi klaje za živino pomankuje. Vsaka stvar se pritožuje čres hudo zimo. Res je vse žalostno, in vesela spomlad jako po malem stopa k nam; vendar pa zamorem tudi nekaj veselega pisati. Pri nas je bila navada, da so fanti na Vuzem celi dan okoli cerkve streljali, kakor da bi vojaške vaje imeli. Celo božjo službo so motili. Naši č. duhovniki so si mnogo prizadevali streljanje odstaviti; celo ostre besede so izgovarjali, pa vse bilo je za badavo. Letos pa so v obče spoštovani g. kaplan pri velikonočnem izpraševanju, fante s prijaznimi besedami in prošnjo nagovorili to nespametno delo popustiti, in fanti so njih tudi ubogali. Lepa beseda lepo mesto najde.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vsako zvesto avstrijsko srce je radost občutilo, kedar je zvedelo, da so svitli cesar znanega liberalnega kokota, vojvoda ustavakov in prvaka vseh nemčurjev in zagrizenega sovražnika Jezuitov in sploh katol. Cerkve, bivšega ministra Giskro sramotno bacnili in mu za vselej cesarski dvor prepovedali. To pa zavolj drzne umazanosti, ker se ni sramoval še pred sodnijo bahati se, kako je kot ministr 100.000 gld. od Ofenheima prejel in v žep vteknil. Visoko je letal pa nizko padel. Še pred smrtjo je umrl. — Tako pada ustavakom steber za stebrom — večidel sramotno. Tudi sedanji ministri so nekako plahi zavolj temne njim bodočnosti. Banhans je na Laško potegnil. Glaser se poteguje za mesto profesorja na novem vseučilišču v Črnovicah. Unger bi rad postal predsednik novi upravniski sodniji. In knez Auersperg je poslanstvo v Solnogradu odložil. To kaže, da se ministri na odhod pripravljajo. Na Dunaji se govori, da nastopi novo krepko in ostro ministerstvo, kteremu bo duša general Koller, ali pa nekdanji, tudi kot liberelec znani cesarski namestnik v Trstu baron Kellersperg. Gledé volilnih pravic pri českih velikih posestnikih se je poslednji čas toliko umazanih in strahovitih nedostojnosti razvedelo, da je vlada sama ukazala ves imenik velikega posestva pregledati. No, in to utegne naše ustavaške liberalce hudo pobiti. Kajti svet se utegne prepričati, da so le z denarjem pri poslednjih volitvah zmagali. Sploh pa se liberalcem zaporedom nesreče godijo. Ravno zdaj je ves Dunaj po koncu in se jezi nad svojim mestnim svetovalstvom, ki se je sploh dozda obnašalo kot cvet vsega liberalizma. Dalo je namreč na mestne stroške zidane vodotoke napraviti. Više 20 milijonov so koštali.

Zdaj pa se kaže, da so za nič; tako slabo in površno se je zidalo. Dunaj pa strada vode.

Državni zbor je še v naglici, preden se je na počitnice razšel, celo kopico novih postav sklenol pa tudi z denarji delal, kakor da bi se Bog vedi kako lahko dobivali: 100,000 fl. za most čez Donavo, za boljše uredjenje žandarjev 100,000 fl., za znotranjo opravo neke dunajske cerkve 69,000 fl., za dunajsko vseučilišče 4500 fl., za tehniško šolo v Gradcu 86,000 fl., za novo šolo v Trstu 130,000 fl., za nek zbor nemških prirodoslovcev in vračnikov v Gradcu 10,000 fl., za pokončanje knavrov na Českem 50,000 fl., za vladine upravne stroške 60,000 fl. itd.

Mladočehom se očita, da so od vlade prejeli 50.000 fl. za volilne homatije — in vendar so propadli. To je res grdo, da težko verujemo.

Madžarski ministri namerjavajo ogrski državni zbor razpustiti in za pasje dneve razpisati nove volitve. Bržej ko ne se bode volilci veliko potili in — pretepali. Vsaj dozda še nobena madžarska volitev ni bila brez tepenja.

Vnanje države. Nemškemu cesarju zdaj vedno svetujejo, naj potuje na Laško z Bismarkom, ter obišče tamošnjega kralja Viktorja Emanuela. To kaže, da se Prusi bojijo, da bi se njim stari zaveznik Lah nebi izneveril. Kajti na ovo potovanje poprej niso toliko tiščali, kakor zdaj, ko so se naš svitli cesar resnično podali na Laško. Sploh pa Bismarkovec vedno tuhtajo, kako bi svoje katoliške sobrate še bolj stiskali in novih postav zoper katoličanstvo izumili. Te dni se je po svetu raznesla novica, da bi Bismark papeža najrajši v Rimu tako imel ostro zavarovanega, kakor doma kardinala Ledohovskega v Ostroviski ječi. Pisal je namreč Lahom, naj papežu zabrani zoper prusko trinožstvo govoriti, pisati, zveste škofo, duhovne itd. zavolj marterniške srčnosti hvaliti. Vendar Lah mu niso vsega po volji storiti hoteli.

Na Francoskem imajo zdaj veliko opraviti z volitvami za starešinstvo. Tudi pravi kralj francoski, ki pa kot grof Chambord blizu Dunaja stanuje, je svojim prijateljem ukazal, naj se volitve udeležujejo.

V Španiji je sloviti general kralja Karl-a VII. srčni Saval nasprotno Alfonziste premagal in njih 11.000 v majhno mesto zaprl, kder njim utegne živeža in streljiva zmanjkati.

Na Laškem so zdaj posebno v Padovi in Benetkah pripravljeni našega svitlega cesarja sijajno sprejeti. Iz Benetek njih bo veliko brodovje spremljalo v Pulj.

Srbski knez je skupščino naglo razpustil, ker se z ministri nikakor ni mogla porazumevati. Slišimo, da dežela ni ravno nezadovoljna s tem. To pa bomo najboljše videli čez 4 mesence, kedar se bodo vršile nove volitve.